

Beste mensen,

In deze tijden verschijnt de minister-president regelmatig in beeld, en doet dan mededelingen van de regeringsmaatregelen. Die hebben vaak te maken met wat wel en wat niet mag. We zijn niet dol op geboden en verboden, die je beperken in je vrijheid. Je wilt het liefste je eigen gang gaan en doen waar je zelf zin in hebt.

Bij de maatregelen wordt vaak gezegd dat het er om gaat de kwetsbaren in de samenleving te beschermen. Dat zijn vandaag de dag vaak de 70-plussers. In een samenleving zijn meer kwetsbaren, mensen die het niet altijd op eigen kracht kunnen redden: kinderen hebben ouders en verzorgers nodig, mensen met een minimum inkomen, mensen met een ziekte of handicap, daklozen, vluchtelingen.

Op zichzelf is het niet altijd zo dat een regering zorg en bezorgdheid heeft voor wie niet op eigen kracht kan voortgaan. De Nederlandse regering heeft ook wel eens andere geluiden laten horen.

Er zijn samenlevingen waarin het recht van de sterkste geldt, ieder moet maar voor zichzelf opkomen, en wie dat niet kunnen hebben pech gehad: alleen de sterksten overleven. Zo zou het in de natuur gaan, de wet van de jungle.

In deze tijd zie je dat niet iedereen een egoïst is, mensen blijken mededogen te hebben. Pas geleden hoorde ik van iemand die op straat was gevallen, mensen durfden die persoon toen niet overeind te helpen vanwege het anderhalve meter gebod. Maar er zijn ook barmhartige Samaritanen die weten in te grijpen als de nood aan de man of de vrouw is. Men doet boodschappen voor elkaar en burens die elkaar tijden bijna genegeerd hadden verlenen elkaar nu de nodige bijstand. Men blijkt een beroep op elkaar te kunnen doen, naastenliefde wordt zichtbaar.

We leven in een wereld die soms keihard kan zijn. Niet altijd zijn er overheden die voor hun burgers opkomen. In deze meidagen is weer aan de Tweede Wereldoorlog gedacht. In die tijden was er een verschrikkelijk bewind dat er op uit leek de samenleving af te breken in plaats van op te bouwen.

In het oude Israël waren er wetten die erop gericht waren de zwakkeren in de samenleving een kans te geven: weduwen en wezen werden beschermd, het sabbatsjaar zorgde voor een schuldsanering. Er werd een beroep gedaan op solidariteit: Israël moet niet opnieuw een volk van slaven worden.

Ik denk dat we kritisch mogen staan tegenover de overheid en die niet in alles blind hoeven te volgen. Jezus zei: geef aan de keizer wat van de keizer is en aan God wat van God is. Als het er op aan komt, moeten we God meer gehoorzaam zijn dan de overheid, dat gold zeker in 1940-45.

Als nu een overheid zich inspant de kwetsbaren in de samenleving te beschermen, is ze denk ik daarin te prijzen.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk